Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2008–2009

30 413 Regels betreffende pensioenen (Pensioenwet)

Nr. 125

BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 29 april 2009

In het Algemeen Overleg van 19 maart jl. (30 413, nr. 122) heb ik toegezegd u vóór 1 mei te informeren over de stand van zaken met betrekking tot de voorgenomen wijziging van de Wet verplichte deelneming in een bedrijfstakpensioenfonds 2000 (Wet Bpf 2000) en de Wet verplichte beroepspensioenregeling (WVB). Deze wijziging betreft de artikelen 5, 6 en 7 Wet Bpf 2000, de zogenaamde markt- en overheidsbepalingen, en de daarmee corresponderende artikelen van de WVB. Hierbij zend ik u de toegezegde informatie.

Uitgangspunt is in de eerste plaats dat de verplichtstelling van deelname aan bedrijfstakpensioenfondsen een groot goed is. Voorkomen moet worden dat deze verplichtstelling ter discussie wordt gesteld naar aanleiding van de voorgenomen wijzigingen. Situaties waarin misbruik gemaakt zou kunnen worden van aan de verplichtstelling verbonden aspecten, zoals het gebruiken van de naam van een verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds of van de gegevens van en de toegang tot deelnemers/consumenten, dienen daarom te worden voorkomen.
Als tweede uitgangspunt geldt het gelijke speelveld tussen al dan niet aan verplichtgestelde bedrijfstakpensioenfondsen gelieerde lichamen, met name tussen ondernemingen die een organisatorische of contractuele relatie hebben met een dergelijk fonds (de zogenaamde pensioenuitvoeringsbedrijven) en andere partijen.
Aanleiding voor de wijziging van de regelgeving is de toenemende betekenis van adequate informatievoorziening over pensioenen. Het is steeds meer van belang dat deelnemers kunnen nagaan in hoeverre hun totale oudedagsvoorziening adequaat op de individuele situatie is toegesneden. Betere informatievoorziening draagt ook bij aan vergroting van het pensioenbewustzijn. De huidige markt- en overheidbepalingen verbieden aanbieders van financiële producten om aan te geven hoe deze producten zich verhouden tot het tweede pijlerpensioen van een met naam te noemen verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds. Het is mijn bedoeling deze belemmering weg te nemen.

KST130661
0809tkkst30413-125
ISSN 0921 - 7371
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2009

Hierover is overlegd met het pensioenveld en daarbij is gebleken dat de betreffende bepalingen op meer punten knellen. Ten eerste mag een pensioenuitvoeringsbedrijf in zakelijke contacten die nodig zijn voor de uitvoering van de regeling niet melden voor welk verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds het de pensioenregeling uitvoert. Dat kan een normale bedrijfsvoering belemmeren. Ten tweede leidt het stringente verbod op naamsgebruik van het bedrijfstakpensioenfonds door derden in een aantal gevallen tot onwenselijke handhavingsinspanningen. Als voorbeeld geldt de situatie waarin een journalist een verband legt tussen een pensioenuitvoeringsbedrijf en het pensioenfonds waar het voor actief is.

Deze knelpunten zijn ontstaan doordat pensioenfondsen de uitvoering van de pensioenregeling in afgelopen jaren steeds vaker zijn gaan uitbesteden aan pensioenuitvoeringsbedrijven. Het verbod op het gebruik van de naam van het pensioenfonds in deze specifieke situaties is destijds bij de introductie van de genoemde bepalingen niet beoogd. Het gaat hier om gevallen waarin het gelijke speelveld tussen al dan niet aan een verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds gelieerde lichamen weliswaar niet in het geding is, maar die door de formulering van de huidige regelgeving wel onder de reikwijdte daarvan vallen. Ik ben voornemens om de wet op dit punt aan te passen.

Geprobeerd is vervolgens om wederom in overleg met betrokken partijen – pensioenkoepels, vertegenwoordigers van pensioenuitvoeringsbedrijven en verzekeraars – te komen tot een praktische uitwerking die kan rekenen op een breed draagvlak en die recht doet aan de hierboven genoemde uitgangspunten. Dat overleg heeft in de afgelopen maanden plaatsgevonden en heeft vooralsnog geen resultaat opgeleverd. De betrokken partijen verschillen van mening over de voorwaarden waaronder sprake is van een gelijk speelveld. Daarom zal ik nu een wetsvoorstel voorbereiden waarin ik zelf uitwerking geef aan genoemde voornemens. Ik streef er naar om dit wetsvoorstel zo snel mogelijk na het zomerreces bij de Tweede Kamer aanhangig te maken.

De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. P. H. Donner